

[Sandau.]

tisk, at landets mælkehandlere med den formulering, loven har fået, ikke har mulighed for at få andel i en udvikling, der kendetegnes ved bedre sociale og arbejdsmæssige vilkår. Det kan ikke undgås, at der fremkommer et skærende modsætningsforhold mellem den efterhånden store gruppe borgere, der meget hurtigt vil tage 5 dages arbejdsuge og lignende fremskridt som en selvfølge, og dem, hvis arbejdsforhold er fastlåst i en lov som denne på en allerede antikveret måde. Jeg vil desuden understrege den meget store vanskelighed, der er ved at skaffe fornøden arbejdskraft til en branche, der arbejder om søndagen. Denne vanskelighed er yderligere blevet forstærket ved den store mangel på arbejdskraft, der hersker for tiden, og som alt tyder på yderligere vil skærpes i den kommende tid. Det er mælkehandlernes mening at distribuere søndagsmælken om lørdagen, således at der ikke bliver tale om gammel mælk, men blot om, hvorledes mælken opbevares; med de moderne afkølingsmidler, mange forbrugere råder over, og med det kolde vejr, vi normalt har i disse måneder, skulle mælken let kunne holde sig. Yderligere vil jeg gerne understrege, at ved den ønskede ændring af loven skal der ikke direkte tages stilling til spørgsmålet om søndagslukning, men blot åbnes mulighed for, at kommunerne selv kan afgøre, om det i det enkelte tilfælde kan lade sig gøre at etablere den ønskede lukning, og om det er forsvarligt, alle forhold taget i betragtning. Man må erindre, at de enkelte kommuner har store og gode muligheder for at vurdere de lokale forhold, der umuligt kan være ensartede.

Landsforeningen af Detailmælkehandlere i Danmark har i efteråret til handelsministeriet fremsendt anmodning om at få loven ændret derhen, at der blev skabt mulighed for at give den omtalte dispensation. Ministeriet har i den anledning forespurgt en række myndigheder og organisationer derom, men ministeriet har på grundlag af det fremkomne materiale ikke ment at kunne fremsætte forslag om ændring af loven. Jeg ved godt, at det i nogen grad er almindeligt, men noget mærkeligt er der dog i det: at andre skal afgøre, om der kan

blive mulighed for det høje ting for at vurdere, om et forhold er ret og rimeligt. Men bortset herfra er jeg ikke enig med handelsministeriet i vurderingen af materialet, thi flere af de adspurgte har besvaret spørgsmålene ud fra den forudsætning, at det i loven skulle fastsættes, at forretningerne skulle lukke om søndagen, medens hensigten kun er, at kommunerne skal have mulighed for at dispensere, hvor det skønnes forsvarligt. Netop derfor var det ønskeligt, at der blev fremsat forslag om ændring af loven, således at et udvalg nedsat af tinget fik lejlighed til at vurdere det foreliggende materiale.

Jeg vil på grundlag af disse betragtninger spørge den højtærede handelsminister, om ministeren vil tage spørgsmålet om en ændring af loven op til fornyet overvejelse eller, dersom det er muligt, på anden måde udvirke en løsning af problemet.

Handelsministeren (Philip): Såfremt detailmejeriernes ønske om søndagslukning skal imødekommes, forudsætter det en ændring af bestemmelserne i mælkelovens § 4.

I november sidste år anmodede Landsforeningen af Detailmælkehandlere i Danmark handelsministeriet om at søge tilvejebragt hjemmel for, at kommunalbestyrelserne kunne tillade søndagslukning. Da ministeriet udmærket godt kunne forstå detailmælkehandlernes ønske om på denne måde at få bedre arbejdsforhold for detailmælkehandlerne og disses personale, tog man spørgsmålet op til overvejelse og forelagde sagen for de interesserede myndigheder og erhvervsorganisationer, netop de organisationer, der i sin tid var repræsenteret i mælkekommissionen, hvis indstilling ligger til grund for den nuværende formulering af mælkeloven. Medens detailhandlernes organisationer, Den danske Handelsstands Fællesorganisation, og Den danske Bagerstands Fællesorganisation, kunne tilslutte sig detailmælkehandlernes ønske, nærede man fra anden side betænkeligheder ved forslaget eller udtalte sig imod det. Således kunne hverken de kommunale myndigheder, husmødrene, dyrlægerne eller engrosmejerierne gå med til den ønskede lovændring. Især sundhedsmæssige hensyn,